

de vedkommende Skatteydere. Det har under disse Forhandlinger om Skattelove, som jeg ved Tidernes Ugunst har maattet føre, været min Bestræbelse saa vidt muligt at samle de forskellige Meninger til Enighed. Det synes mig ikke uden Betydning overfor Befolkningen, at denne, naar saadanne Love gennemføres, erfarer, at Rigsdagen har kunnet enes om dem, og at der ikke bagefter skal blive en Agitation, som altid vil være højst beklagelig om Love af denne Art, Love, som er skabte af en overordentlig Situation, og som derfor ogsaa maa anvende overordentlige Midler til at skaffe Staten de Beløb, der er Tale om.

Jeg kan, ligesom den ærede Ordfører, fatte mig i stor Korthed angaaende Ændringsforslagene, dels fordi de, som den ærede Ordfører bemærkede, alle er tiltraadte af Finansministeren, ligesom de er udarbejdede under Samvirken med ham, dels fordi den ærede Ordfører har motiveret dem. Jeg har — oprigtig talt — bestræbt mig for, at der ikke gennem disse Ændringsforslag paaførtes Statskassen finansielt Skade gennem en mindre Indtægt, end Lovforslaget i sin fra Folketinget oversendte Form indbragte. Ændringsforslagene under Nr. 1 og 2 vil kunne bringe Indtægten noget ned, det er klart, men til Gengæld for den Indrømmelse, der her er gjort, har man fra anden Side frafaldet Forordringen om, at det fra Skatteyderens Side skulde kunne gøres gældende, at hans Merindtægt ikke paa nogen Maade skyldtes Krigsforholdene, i hvilket Tilfælde Skatteyderen efter Loven af 1915 vilde fritages for at betale denne Skat. Jeg har fra første Færd bestræbt mig for at gøre denne Lov til en ren og skær Merindkomstskattelov, og den Indrømmelse, som nu er gjort overfor Finansministeren i saa Henseende, sætter jeg saa megen Pris paa, ogsaa fordi den finansielt betyder saa meget, at jeg har ment her at kunne give efter. De andre Bestemmelser vil i Almindelighed ikke betyde stort finansielt, om end naturligvis noget. Det gælder ikke Ændringsforslaget under Nr. 3 og heller ikke Ændringsforslaget under Nr. 4, hvor „5 pCt.“ ændres til „6 pCt. aarlig“. De her omhandlede Tilfælde vil være saa faa — især naar Tilføjelsen „aarlig“ medtages, som ikke fandtes med Hensyn til de 5 pCt. i det oprindelige Lovforslag —, at disse Bestemmelser ikke vil paaføre Statskassen noget nævneværdigt Tab. Ændringsforslaget under Nr. 5 vil snarest forøge Indtægten, idet man ved denne Bestemmelse

mener ogsaa at kunne ramme de nye Selskaber, der stiftes, paa samme Maade som de ældre med en forholdsvis meget høj Merindkomstskat.

Om Ændringsforslaget under Nr. 6, der angaar Enkers Indtægt efter Mandens Død, har den ærede Ordfører allerede sagt, at Administrationen var bemyndiget til at tage Hensyn til disse Forhold og for Resten ogsaa har taget dette Hensyn. Det er klart nok, at Indtægten skal beregnes i Forhold til Mandens tidligere Indtægt. Naar der i Ændringsforslaget kun anføres Gennemsnittet af Indtægten for de to af Skatteaarene 1912—15, er det selvfølgelig klart, at de almindelige Regler i Lovforslaget ogsaa kommer til Anvendelse her. Hvis der for Mandens Vedkommende kun kan tages 2 Aar med Hensyn til Gennemsnitsberegningen, maa der ogsaa kun tages 2 Aar med overfor Gennemsnittet af den Beregning, som skal opstilles om Enkens Indtægt, og ligeledes, hvis der kun er Tale om et Aar ved Mandens Indtægt. Jeg har ikke ment ved den Affattelse, der her er Tale om, at dette burde udtrykkelig anføres, men paa den anden Side mener jeg det rigtigt at sige, at den almindelige Regel for Gennemsnitsberegningen ogsaa skal benyttes her.

§ 6 har faaet en ny Affattelse. Til de lovmæssige Fravigelser med Hensyn til Merindtægtsskatten, der angives i det første Stykke, er der her føjet to til, nemlig Ophør af Aftægtsydelse og Indtægt af Livs- og Ulykkesforsikringssummer. Jeg mener, at disse Tilfælde vil være saa faa, at de ikke faar nogen stor finansielt Betydning, og Retfærdighed taler for, at disse Tilfælde undtages paa samme Maade som de af Folketinget her indsatte.

Det næste Stykke angaar Aktieselskabers Indtægt fra andre Aktieselskaber, hvis Aktier de enten helt eller delvis ejer. Her har den ærede Ordfører allerede anført, at der var den Omstændighed, der her kunde tale for en saadan Nedsættelse, som Loven vil komme til at hjemle, at der kunde blive Tale om en tredobbelt Beskatning af den samme Indtægt. Dette vilde dog synes ret urimeligt, og da ogsaa her Tilfældene vil være overordentlig faa, har man fra Finansministeriets Side ikke haft nogen Betænkelighed ved at tiltræde Forslaget.

Hvad endelig det sidste Stykke angaar, lagde den ærede Ordfører Vægt paa, at dette, som tidligere har været første Stykke, nu blev det tredje og sidste. Jeg